

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 7 grudnia 2015 r.

Poz. 7955

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN.I.4131.1.393.2015.7 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 7 grudnia 2015 r.

Na podstawie przepisu art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. 2015 r. poz. 1515 j.t)

orzekam

nieważność § 5 uchwały Nr XII/64/2015 Rady Miejskiej w Rakoniewicach z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków w części dotyczącej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego– ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XII/64/2015 Rady Miejskiej w Rakoniewicach z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków – została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 26 listopada 2015 roku.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz.1515 z późn. zm.) oraz z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 stycznia 2015 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r. poz. 139).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje.

W § 5 omawianej uchwały Rada Miejska w Rakoniewicach postanowiła, iż: „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2016 r.”

W opinii organu nadzoru w świetle art. 94 i art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Rakoniewicach nie jest aktem prawa miejscowego, albowiem nie ustanawia przepisów powszechnie obowiązujących. Na podstawie art. 87 ust. 2 Konstytucji źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są, na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Zgodnie z treścią art. 94 Konstytucji wyłącznie uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego, zawierające normy generalne i abstrakcyjne (a zatem mające charakter normatywny) i adresowane do podmiotów niepowiązanych organizacyjnie z tymi jednostkami (a więc mające charakter powszechnie obowiązujący), winny być traktowane jako akty prawa miejscowego. W orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjęto pogląd, iż akt prawa miejscowego to taki akt, który zawiera co najmniej jedną normę o charakterze generalnym i abstrakcyjnym (wyrok NSA z dnia 18 lipca 2006 r., OSK 669/06 LEX 275445).

Stosownie do stanowiska wyrażonego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 września 2008 r. (sygn. akt IV SA/Po 256/08), akt prawa miejscowego będąc źródłem prawa

powszechnie obowiązującego musi zawierać wypowiedzi wyznaczające adresatom pewien sposób zachowania, tj. zawierać zakazy, nakazy lub uprawnienia. Ponadto powinien mieć charakter zewnętrzny, być aktem generalnym i abstrakcyjnym oraz zawierać normy kompetencyjne, dające możliwość działania wobec innych podmiotów (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 3 lipca 2008 r. sygn. II OSK 530/08). A zatem, jak przyjęto w wyroku NSA z dnia 12 października 2005 r. (II OSK 134/05; ONSA/WSA 2006/5/137), akt prawa miejscowego powinien zawierać regulację praw i obowiązków podmiotów znajdujących się na zewnątrz administracji.

Należy stwierdzić, iż przedmiotowa uchwała nie posiada przedstawionych powyżej cech i tym samym nie jest aktem prawa miejscowego. Nie zawiera ona bowiem regulacji dotyczących kwestii ustrojowych, czy też norm prawnych nakładających obowiązki lub przyznających uprawnienia określonym adresatom.

Charakter uchwały rady gminy w sprawie zatwierdzenia taryfy był przedmiotem wielu rozstrzygnięć zarówno organów administracji, jak i sądów administracyjnych.

W ocenie organu nadzoru uchwała w sprawie zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków dotyczy wyłącznie stosunków między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a właściwym organem gminy, co powoduje, iż nie można uznać jej za akt o charakterze generalnym.

Zatwierdzenie taryfy, dokonane przez radę gminy w drodze uchwały, zgodnie z art. 24 ust. 1 ww. ustawy, nie jest adresowane do mieszkańców gmin i nie rozstrzyga bezpośrednio o ich prawach i obowiązkach. Stanowisko takie potwierdził w swoim wyroku NSA z dnia 24 maja 2007 r., II OSK 256/07 (LEX nr 1012438), w świetle którego: „Stosunki odbiorców usług komunalnych z ww. przedsiębiorstwami, z uwagi na umowne ich uregulowanie, mają charakter cywilnoprawny. Przedmiotowa uchwała nie jest aktem prawa miejscowego i nie podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym”. Stanowisko to podzielił także Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, który w wyroku z dnia 11 kwietnia 2013 r., II SA/Wr 764/12 (LEX nr 1330022), uznał, że uchwała zatwierdzająca taryfy nie stanowi aktu prawa miejscowego

Jest więc oczywiste, iż postanowienie Rady Miejskiej w Rakoniewicach uzależniające wejście w życie przedmiotowej uchwały od jej opublikowania w wojewódzkim dzienniku urzędowym jest istotnym naruszeniem prawa, gdyż z powodu braku podstawy prawnej do jej publikacji, nie będzie ona opublikowana, a zatem nie zaistnieje przewidziany w niej warunek wejścia w życie.

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione jest stwierdzenie nieważności § 5 uchwały w części dotyczącej publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, co skutkuje pozostawieniem treści tegoż § 5 w brzmieniu: „Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.”

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

WZ. Wojewody Wielkopolskiego

(-) Dorota Kinal

Wicewojewoda Wielkopolski